

רשומות

ספר החוקים

9 בפברואר 1954

144

ו' באדר א' תשי"ד

למור

64

חוק חמרי נפץ, תשי"ד—1954

חוק חמרי נפץ, תשי"ד—1954 *

פרק ראשון : הגדרות

1. בחוק זה —
 „חומר נפץ” — לרבות כל חומר שהממשלה הכריזה עליו, באכרזה שפורסמה ברשומות, כעל חומר נפץ לענין חוק זה, וכן אביזריו של כל חומר נפץ לרבות פתיל, רקיטה, פצץ, תרמיל וכל הסגל או תכשיר אחר ;
 „חומר מאושר” — חומר נפץ שהממשלה אישרה אותו, באכרזה שפורסמה ברשומות, לענין חוק זה ;
 „חומר בלתי מאושר” — חומר נפץ שאינו חומר מאושר ;
 „ייצור”, לענין חמרי נפץ — הרכבתם של אותם חמרים מזולקיהם השונים, בכל תהליך שהוא, הפיכתם מחומר מסוג אחד לחומר מסוג אחר, שינוים, תיאומם לשימוש או תיקונם ;
 „כלי הסעה” — כל כלי המשמש להסעת בני אדם או משאות, ביבשה, בים או באוויר, בין מנועי ובין שאינו מנועי ;
 „מקום”, לענין חמרי נפץ — לרבות כלי הסעה ;
 „בית חרושת לחמרי נפץ” — מקום שמייצרים בו חמרי נפץ לפי חוק זה ;
 „מחסן חמרי נפץ” — מקום שמחסינים בו חמרי נפץ לפי חוק זה ;
 „מכירה” — לרבות גרם מכירה וכל עסקה, בתמורה או בלי תמורה, ובכלל זה שכירות או מתן זכות שימוש, והביטוי „קניה” יתפרש לפי כך ;
 „שר” — חבר הממשלה, במידה שהממשלה העניקה לו סמכות בביצוע חוק זה ;
 „מפקח” — מי שנתמנה על ידי שר כמפקח לצורך חוק זה.

הגדרות

פרק שני : ייצור חמרי נפץ

2. לא ייצר אדם חומר מאושר אלא בבית חרושת לחמרי נפץ ולפי היתר מאת שר.
 3. לא ייצר אדם חומר בלתי מאושר אלא לשם נסיונות מדעיים בלבד ולפי היתר מאת שר.
 4. לא יקים אדם בית חרושת לחמרי נפץ, לא יפעילנו ולא ינהלנו, אלא לפי היתר מאת שר ובמקום שעליו ניתן ההיתר.

ייצור חומר מאושר

ייצור חומר בלתי מאושר

בית חרושת

פרק שלישי : החסנתם של חמרי נפץ

5. לא יחזיק אדם חומר מאושר ולא יחסינהו אלא במחסן לחמרי נפץ.
 6. לא יחזיק אדם חומר בלתי מאושר ולא יחסינהו, אלא לפי היתר החסנה מאת מפקח ואלא אם יוצר החומר לפי היתר כאמור בסעיף 3.
 7. לא יקים אדם מחסן לחומר נפץ, לא יפעילנו ולא ינהלנו אלא לפי היתר מאת מפקח ובמקום שלגביו ניתן ההיתר.

החזקת חומר מאושר והחסנתו

החזקת חומר בלתי מאושר

מחסן

* נחקק בכנסת ביום כ"ח שבט תשי"ד (1 בפברואר 1954) : הצעת החוק ודברי הסבר נחפסמו בה"ח 162, תשי"ד, עמ' 178.

פרק רביעי : המסחר בחמרי נפץ

מכירת חומר
נפץ וכנייתו
יבוא ויצוא
של חומר נפץ
הובלת
חמרי נפץ

8. לא ימכור אדם ולא יקנה חומר נפץ אלא לפי היתר מאת שר.
9. לא ייבא אדם חומר נפץ, ולא ייצא אותו אלא לפי היתר מאת שר.
10. לא יעביר אדם חומר נפץ ממקום למקום, אם בכלי הסעה ואם באופן אחר, אלא לפי היתר מאת מפקח או באמצעות אדם שיש בידו היתר כזה.

פרק המישי : סמכויות עזר

הכטחת
השמירה על
הוראות החוק

11. (א) מפקח רשאי בכל עת לערוך בקורת על מנת לבדוק אם ממלאים אחרי הוראות חוק זה.

(ב) בעריכת בקורת לפי סעיף-קטן (א) רשאי המפקח --

- (1) להיכנס בכל עת לכל מקום שיש לו יסוד להניח שמחזיקים בו חמרי נפץ, או שמבצעים בו עבירה על הוראה מהוראותיו של חוק זה, ולבדוק כל דבר הנמצא באותו מקום, לרבות הפנקסים המתנהלים בו, וליטול דוגמה מכל דבר לשם בדיקה; אולם לא ישתמש מפקח בסמכותו לפי פסקה זו לגבי מקום המשמש בית מגורים בלבד, אלא על פי צו חיפוש מאת בית משפט מוסמך;
- (2) להשתמש בכל הסמכויות הנתונות לפקיד משטרה בדריגת מפקח בסעיף 2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות), והסעיפים 3 ו-4 לפקודה האמורה יחולו על כל הודעה שרשם המפקח תוך שימוש בסמכויות אלה.

(ג) כל אדם הנוגע בדבר חייב, ככל שיידרש לכך מאת מפקח, למסור לו ולשליחיו ידיעות ומסמכים, שלדעת המפקח יש בהם כדי להקל על ביצועו של חוק זה, אולם לא יידרש אדם למסור ידיעות ומסמכים שיש בהם כדי להפלילו.

צו-הפסק

12. (א) ניכח מפקח, אגב עריכת בקורת כאמור בסעיף 11, כי בחומר נפץ פלוגי, נוהגים ייצור או תהליך עבודה אחר, או החסנה או הובלה, שהן, לדעתו, בניגוד להוראה מהוראותיו של חוק זה, או שיש בהן, לדעתו, סכנה תכופה לחיי אדם, רשאי המפקח לצוות, בצו חתום בידו, להפסיק אותם ייצור, ותהליך עבודה, החסנה או הובלה עד שהמעוות יתוקן להנחת דעתו של המפקח; צו כזה ייקרא "צו-הפסק".

(ב) נתן מפקח צו-הפסק ולא בוצע הצו בתוך התקופה שנקבעה בו, רשאי המפקח לאחוז בכל האמצעים הדרושים לביצוע הצו, או לכפיית ביצועו.

(ג) מתן צו-הפסק וביצועו אינן נהם כדי לפטור מאחזיות פליליות לכל עבירה על הוראה מהוראותיו של חוק זה.

ועדת ערעור

13. (א) שר המשפטים ימנה לענין פרק זה, ועדת ערעור של שלושה ובהם שופט אחד שישמש יושב ראש.

(ב) הודעה על הקמתה של ועדת הערעור, על הרכבה ועל כתבתה תפורסם ברשומות.

(ג) (1) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות הקובעות את סדרי הדין לפני ועדת הערעור;

(2) ועדת הערעור תקבע בעצמה את סדרי דינה בכל שלא נקבעו בתקנות.

² חוקי א"י, כרך א', פרק ל"ד, עמ' 499; ע"ר 1944, תול" 1 מט' 1368, עמ' 73.

14. (א) הרואה עצמו נפגע על ידי צו-הפסק או על ידי סירוב המפקח לבטל את הצו לאחר שתוקן המעוות, רשאי לערער לפני ועדת הערעור.
(ב) הערעור יוגש לוועדת הערעור בשני מפגשים ; נופס אחד תמציא הועדה למפקח שנתן את הצו.
(ג) הגשת ערעור על צו-הפסק אינה מעכבת את ביצוע הצו.
(ד) ועדת הערעור רשאית לאשר צו-הפסק, לשנותו או לבטלו.
(ה) אין אחרי החלטת ועדת הערעור ולא כלום.
15. (א) מי שמוסמך לתת היתר לפי חוק זה רשאי לתת בתנאים ובמסגרת שיראו לו, ומשעשה כן חייב בעל ההיתר למלא אחרי כל תנאי או סייג כזה.
(ב) נותן ההיתר רשאי לדרוש מהמבקש, כתנאי קודם למתן ההיתר, כל תעודה שתסייע לו בשיקול דעתו.
16. (א) המייצר חומר נפץ, או המחזין אותו, או המחזיק אותו בכל דרך אחרת, פרט להעברה בהיתר לפי חוק זה, יציג את ההיתר בכל עת במקום שבו הוא מייצר או מחזין או מחזיק אותו חומר כאמור.
(ב) המעביר חומר כאמור ישא את ההיתר כל זמן ההעברה.
17. בעל היתר לפי חוק זה חייב להראותו לכל שוטר הדורש זאת ממנו.
18. היה לעובד הדואר או לעובד הרכבת יסוד להניח, כי חבילה או מטען אחר, שנשלחו או שהובלו בדואר או ברכבת או שנמסרו למשלוח או להובלה כאמור, מכילים חומר נפץ, רשאי הוא לפתוח אותה בנוכחות קצין משטרה שדרגתו אינה פחותה מדרגת מפקד שני ; הכילו החבילה או המטען חומר נפץ, ובעלם אינו ידוע, יחולטו החבילה או המטען לאוצר המדינה.
- פרק ששי : חוראות שונות**
19. (א) מי שעשה ללא היתר לפי חוק זה דבר שעשיתו טעונה היתר כזה, או שעשה אותו דבר בניגוד לתנאי או סייג שבהיתר, דינו — מאסר שתי שנים או קנס אלפיים לירות או שני הענשים כאחד, וחומר הנפץ שבו געברה העבירה יחולט לאוצר המדינה.
(ב) מי שעשה אחת מאלה :
- (1) הפריע למי שמוסמך לפעול לפי חוק זה בביצוע סמכויותיו או מנע זאת ממנו ;
(2) עבר על חוראות סעיף 11 (ג) ;
(3) מסר הודעה או מסמך לצורך חוק זה בידיעה שהם כוזבים בפרט חשוב, או שהיה לו יסוד להניח שהם כוזבים בפרט חשוב ;
(4) הפריע לכל אדם, או מנע ממנו, להתייצב לבקורת הנערכת לפי חוק זה או להיחקר בבקורת כזו,
דינו — מאסר שנה או קנס אלף לירות או שני הענשים כאחד.
(ג) מי שגרם בזרז או מתוך רשלנות, להתפוצצות המסכנת חיי אדם או רכוש, דינו — מאסר חמש שנים או קנס חמשת אלפים לירות או שני הענשים כאחד.

ערעור על צו-הפסק

חוראות כלליות בנוגע להיתרים

הצגת היתר

סמכויות המשרה

סמכויות עובדי הדואר והרכבת

עונשי

20. (א) נעברה עבירה כאמור בסעיף 19 על ידי חבר בני אדם, מואגד או לא מואגד, אשם בעבירה גם כל אדם אשר בשעת ביצוע העבירה היה חבר הנהלה, מנהל, שותף או פקיד אחראי של אותו חבר, אם לא יוכיח אחת מאלה:
 (1) שהוא לא ידע על ביצוע העבירה;
 (2) שהוא נקט כל האמצעים המתקבלים על הדעת בכדי למנוע את ביצוע העבירה.
 (ב) מקום שנעברה בו עבירה לפי סעיף 19, אשם בעבירה גם המחזיק באותו מקום, אלא אם יוכיח כאמור בסעיף קטן (א).
21. האמיר בחוק זה אינו בא לפגוע בכל סמכות שניתנה בחוק אחר ולא לגרוע מכל הוראה שבחוק אחר.
22. הוראות חוק זה לא יחולו על —
 (1) יבוא ייצור, החסנה והובלה של חמרי נפץ, או על השימוש בהם, בידי צבא-הגנה לישראל, חיל המשטרה ושירות בתי הסוהר;
 (2) כלי ירייה כמשמעותו בחוק כלי היריה, תש"ט—1949;¹
 (3) החזקה לשם מכירה של זיקוקין די נור בתנאים ובכמות שייקבעו בתקנות.
23. שר רשאי להעביר לאחר את סמכויותיו לפי חוק זה, כולן או מקצתן, פרט לסמכות להתקין תקנות והסמכות למנות מפקח. הודעה על העברת סמכויות כאמור תפורסם ברשומות.
24. (א) הממשלה רשאית להעניק לכל אחד מחבריה סמכות בביצוע חוק זה לרבות התקנת תקנות בכל דבר הנוגע לביצועו כאמור.
 (ב) הענקת סמכויות לפי סעיף קטן (א) יכולה להיות כללית או מסוייגת.
 (ג) הודעה על הענקת סמכויות לפי סעיף קטן (א) תפורסם ברשומות.
25. (א) בטלים —
 (1) פקודת חמרי פיצוץ, 1937;²
 (2) צו בדבר קניית חמרי פיצוץ, השימוש בהם והובלתם, תש"ט—1949;³
 (3) תקנה 138 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.⁴
 (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), כל היתר שניתן לפי אחד החוקים המפורטים בסעיף הקטן האמור יראו אותו מיום תחילת תקפו של חוק זה, כאילו ניתן לפי חוק זה.
26. תקפו של חוק זה הוא מיום כ"ז באדר ב' תשי"ד (1 באפריל 1954).

שמירת תוקף

אי-תחולת החוק

העברת סמכויות

ביצוע ותקנות

ביטול

תחילת תוקף

משה שרת
 ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
 נשיא המדינה

¹ כ"ה 18, תש"ט, עמ' 48.
² ע"ד 1987, תוס' 1 מס' 711, עמ' 105.
³ ק"ח 47, תש"ט, עמ' 475.
⁴ ע"ד 1045, תוס' 2 מס' 1442, עמ' 858.

